

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 215/2021
05.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Катарине Манојловић Андрић, председника већа, Гордане Џакула и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Часлав Анђелковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „ББ“ у ..., чији је пуномоћник Иван Ђурковић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2522/20 од 18.09.2020. године, у седници већа одржаној 05.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2522/20 од 18.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крушевцу П1 2/20 од 19.06.2020. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужилац претрпео злостављање на раду код туженог, на начин што је ВВ из ... – шеф возно-машинског парка у Служби одржавања возно-машинског парка, у Сектору за одржавање, као запослени код туженог као послодавца, давао тужиоцу радне задатке – послове у виду чишћења санитарних и осталих просторија, затим радне задатке – послове за које није засновао радни однос на радном месту – аутомеханичар 3, тешке радне задатке – послове који превазилазе тужиочево знање и квалификације, уз одређивање непримерено кратких рокова за извршавање истих, услед чега је тужиоцу стално прећено, изазивани су намерно конфликти, изложен је био стресу и притисцима којима је држан у сталном страху, па је забрањено запосленом ВВ из ... даље вршење горе описаног злостављања на раду, а што је све тужени дужан да призна и обезбеди извршење напред наведене забране, у року од 15 дана по пријему пресуде, под претњом извршења. Ставом другим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове, због повреде угледа, части и слободе и права личности, исплати износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.06.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени обавезе да тужиоцу, на име накнаде нематеријалне штете, за претрпљене душевне болове, због повреде угледа, части и слободе и права личности, поред досуђеног износа из става два изреке пресуде, исплати још износ од 3.800.000,00 динара, са законском затезном каматом, почев од 19.06.2020. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 187.600,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2522/20 од 18.09.2020. године, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда и одбачена као неблаговремена тужба тужиоца подигнута против туженог ради заштите од злостављања на раду, заведена у Вишем суду у Крушевцу под пословним бројем П1 2/20. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име накнаде парничних трошкова исплати износ од 321.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбачена је као недозвољена жалба тужиоца изјављена против става другог изреке првостепене пресуде. Ставом петим изреке, одбачена је као недозвољена жалба туженог изјављена против става трећег изреке првостепене пресуде.

Против другостепеног решења, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде правила поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14) - у даљем тексту: ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“, број 36/10), спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду и у вези са радом јесте радни спор. Ставом 5. овог члана прописано је да ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Будући да се у конкретном случају ради о спору због злостављања на раду, из наведених законских одредаба произлази да ревизија није дозвољена, јер се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа. Правно дејство посебне процесне норме из члана 441. ЗПП искључује примену општег правила о дозвољености ревизије због преиначења првостепене пресуде, у смислу новелираног члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 420. став 6. у вези са чланом 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Катарина Манојловић Андрић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић